

[Jytte Hilden]

Det vil altså også sige boligstøtteordningerne, som jo i høj grad kommer pensionisterne til gode, det vil så også sige invalidepensionen til mennesker, der er stærkt handicappede, og det vil sige sygedagpenge til dem, der på grund af en eller anden form for vanskeligheder ikke kan klare sig på et arbejdsmarked i en kortere periode, inden de kan blive revaliderede. Alt andet end folkepensionen, har jeg forstået, altså også boligstøtteordninger, invalidepension og sygedagpenge skal stryges med et pennestrøg, hvis det stod til Fremskridtspartiet. Jeg siger: Velbekomme.

I øvrigt vil jeg sige, at det er ikke så tit, at vi i Folketinget har mulighed for at diskutere sociale spørgsmål, og derfor er det også ærgerligt, at den debat, vi har i dag, bygger på et grundlag, der efter vores mening er så ringe og i høj grad bygger på vrangforestillinger. For overførselsindkomster er ikke, at vi alle sammen forærer hinanden 30.000 kr. om året, som en af de borgerlige søndagsaviser antydede på baggrund af KL-undersøgelsen. Overførselsindkomsterne er for os at se meget konkret fordelingspolitik: Vi fordeler over generationer til unge, til handicappede, til ældre, vi fordeler i forhold til livsvilkår, og vi fordeler i forhold til arbejdssituationen. Derfor er det naturligvis vigtigt i en stram økonomisk tid at holde hovedet koldt og skærpe argumenterne. Folkepensionen er for resten, som jeg tidligere har sagt, slet ikke med i KL-materialet. Men det er arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, efterløn, børnetilskud og børnecheck, tjenestemandspensioner, syge- og barselpenge, uddannelsesstøtte og boligstøtte; og egentlig kan man slet ikke sammenligne alle disse beløb og lægge dem sammen under ét, men det gør man så.

Overførselsindkomsterne i Danmark virker voldsomme sammenlignet f.eks. med Tyskland, for vi har valgt at give højere ydelser, end man har syd for grænsen, og vi har valgt at beskattede dem. Socialdemokratiet beskrev allerede i programmet »Gang i 90'erne«, at hvis vi havde fulgt den tyske model, ville det totale beløb i dag kun være 105 mia. kr. og ikke de 140 mia. kr., som vi ser.

Vi har foreslået en fundamentalt anden måde at indrette skattesystemet på, vi ønsker en bruttoskat. Husstandsbegrebet, som det er beskrevet i KL's materiale, kan efter vores mening slet ikke bruges i et moderne samfund som det dan-

ske. En stor del af debatten handler nemlig om, hvor meget de såkaldt rige får, og den diskussion er naturligvis bekvem, men den er også skæv, og den er til tider særdeles plat. Bruger man nemlig husstandsbegrebet, så er den enlige akademiker i Århus med en indtægt på 350.000 kr. om året dårligere stillet end smeden, der er gift med en kassedame, har to børn og bor i Glostrup. Det er naturligvis noget sludder! Sidstnævnte tjener nemlig mere – ægteparret i Glostrup har 375.000 kr. i 1988-kroner. Husstandsbegrebet kan altså ikke bruges, fordi det er nødvendigt at kigge på forbrugsmulighederne. Husstandsbegrebet er nemlig ikke noget udtryk for den enkelte families økonomi. Samspilsproblemer betyder i dag, at ganske almindelige familier betaler langt over 68 pct. i marginalskat. Derfor mener vi, det er nødvendigt med et socialt skatteloft både for pensionister og for børnefamilier.

For os spiller familiestrukturen, familiemønsteret og ligestillingen også en væsentlig rolle. Vi har i dag i Danmark flere mennesker på overførselsindkomst, end man har i lande, vi sammenligner os med. Det skyldes sært nok, at vi har flere i arbejde, fordi både mænd og kvinder ønsker et job, og det vil sige, at hvis de bliver ledige, stiller de sig op i arbejdsløshedskøen for igen at få en chance. De er tilmeldt arbejdsmarkedet og får naturligvis dagpenge.

Det, der er brug for, er flere job, flere arbejdspladser, mere uddannelse, og det er mere produktion, der skal i fokus. Skal der via dagpengesystemet gøres forskel på tre kvinder på samme arbejdsplads, der laver det samme arbejde, og som alle uden egen skyld bliver fyret? Den ene har kun sig selv at sørge for, den anden er gift med en ufaglært, de er uden børn, og den tredje er gift med en skolelærer og har tre børn. Skal de have forskellige dagpenge, fordi deres hjemlige situation er forskellig? Vi siger nej! Og vi spørger: Hvor er der flest munde at mætte i de familier?

Det største problem, vi har hertillands, også i relation til overførselsindkomsterne, er den nulvækstfælde, som vores produktion er havnet i. Det er derfor også særdeles konjunkturbestemt, hvor meget arbejde der er, og dermed også konjunkturbestemt, hvor mange førtidspensioner vi giver, og hvor megen efterløn vi udbetaler.